

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 25

от извънредно заседание, състояло се на 23.05.2013г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Георги Лозанов, Анна Хаджиева, София Владимирова и Анюта Асенова, Мария Стоянова

Начало на заседанието 11:00 часа, водено от Георги Лозанов – Председател на СЕМ, старши специалист деловодител-протоколчик – Магдалена Сергиева

ДНЕВЕН РЕД:

1. Избор на Генерален директор на Българското национално радио.

Разни.

ПО ТОЧКА ПЪРВА: Избор на Генерален директор на Българското национално радио.

Георги Лозанов: „Добър ден! Уважаеми колеги днес заседанието на СЕМ е извънредно с една основна точка – избор на Генерален директор на Българското национално радио. Това заседание е част от процедурата, заключителен етап, процедура, която включваше; Първоначална проверка на документите на кандидатите по условията на конкурса; после изслушване на допуснатите според техните виждания на базата на представените концепции и разговор с тях за да може членовете на Съвета да чуят аргументи и могат да направят своя избор и днес престъпваме към избор. Нека да кажа две думи за контекста на този конкурс, защото това има значение. Винаги тези конкурси будят особено оживление, реакции, и суперлативи, и напрежение в медийната общност. Говоря за конкурсите за генерални директори на обществените медии. Аз се опитах да сметна - не знам дали съм точен, за мен това е деветия конкурс за генерален директор на обществена медия, в който ще гласувам. Имало е най-различни ситуации и до колкото си спомням два пъти ми се е налагало да не гласувам за никой от кандидатите, а другите шест пъти съм имал фаворит, на който съм държал. Този конкурс е особен в този смисъл, защото имаше до последно, до вчера, натиск върху Съвета да не се провежда. Говоря за натиск през отделни гласове в медиите, включително и писмо от страна на синдикални деятели от Българското национално радио. Много особено е това, защото аргументите да не се провежда, да се забави, да се отложи избора, бяха за да може да има политическа независимост, а самото отлагане на избора водеше в такава посока – да направим избора тогава, когато има ново политическо мнозинство така, че в някакъв това да бъде в ситуацията на стабилизирана нова политическа воля. Нека да кажем ясно, че Съветът за електронни медии не се интересува от политическа воля и за това за мен, освен, че трябваше да спазим закона, който е императивен и няма какво да го обсъждаме, но и от чисто етико-професионална гледна точка е не допустимо да съобразяваме с политическата конюнктура своите решения. За това въпреки тези

гласове Съветът за електронни медии без колебания, влезе в процедурата и провежда избор за генерален директор. Аз казах, че този ми е деветият, но за пръв път става в политическо междувластие и аз мисля, че е добър знак. Аз мисля, че изборът на генерален директор за обществените медии винаги трябва да се провежда в политическо междувластие. Мисля, че ситуацията в момента сама напомня за същността на обществените медии в отношението им към властта. Въпреки всички кризисни аспекти на това междувластие, тъкмо по отношение на медиите може да го отчетем, като добър контекст. Аз се надявам, пожелавам си, от този момент, от този конкурс, от тази точка да тръгнат обратно нагоре в класациите за свобода на словото. Имаме нужда от някъде де се отгласнем, нещо да се случи, дори да е в плана на символиката, за да може да се промени една тенденция, която е дългогодишна, която ни сваля все по-надолу и все по-надолу по тази класация независимо от тяхната относителност. Сега провеждаме този избор в ситуация на междувластие, и когото и да изберем, той ще е избран в този „невидим” политически контекст. Сякаш не случайно докато, течеше нашия конкурс, течеше и конституирането на парламента и при всички случаи на тях им е по-трудно да се справят, отколкото ние ще се справим с избора на генерален директор на Българското национално радио. Аз съм благодарен на членовете Съвета за електронни медии, на уважаемите дами, с които работя, за това, че нямаха никакво колебание, че трябва да проведем този конкурс и да поемем своята отговорност, а не да чакаме външни маркери за нашата дейност. Мисля, че това е ясно и тази практика, това наше действие само по себе си е едно хубаво послание към медийната среда. От там нататък въпросът разбира се, става конкретен - кого ще изберем. Тук трябва да почета една част от процедурата, за да може да е ясно точно, как ще се проведе този избор: Член 8 Събеседване на СЕМ с кандидатите – това мина; и сега чл.9 Избиране на генерален директор на БНР:

1. След приключване на събеседването с допуснатите до участие кандидати, Съветът за електронни медии на открито заседание пристъпва към гласуване за избор на генерален директор на БНР. Второ (2). Гласуването е явно. Години наред не беше така и аз съм много доволен, че тука от известно време гласуването става явно, абсолютно задължително трябва да е явно. Решенията ни трябва да са мотивирани и когато казваме нещо трябва да знаем защо го казвам така, че тайното гласуване беше неадекватна практика. Трето (3) При повече от трима кандидати, СЕМ провежда двустепенно гласуване, което протича при следния ред: 1. измежду допуснатите до участие кандидати всеки член на СЕМ посочва трима, които подкрепя; 2. измежду тримата кандидати, събрали най-много (или равен брой) гласове, всеки член на СЕМ посочва кандидата, за когото гласува. Четвърто (4) За избран се счита кандидатът, получил най-малко 3 (три) гласа. Т.е. за да може да излезем малко от тази процедурно усложнено описание, всеки предлага трима кандидати и посочва по степен на важност на първо, на второ и на трето място. Ако не съвпадат местата, ще преминем, ако не се получи при това посочване кандидат, който да не печели три гласа, тогава ще редуцираме кандидатите до трима, които са получили най-голяма подкрепа съответно на първо, второ и трето място и между тях ще гласуваме. Така ли е? В този смисъл да четем процедурата. Ако се стигне до относителна яснота още на първото гласуване, първото изложение разбира се, с гласуване ще определим генералния директор. Ако в това подреждане имат кандидат, който най-малко при трима души е на първо място, той печели конкурса. Ако няма, от тримата събрали най-много, при тази подредба ще гласуваме между тях.”

Анна Хаджиева: „Предлагам решението да е с предварително изпълнение.”

Георги Лозанов: „Да. Обжалването не спира изпълнението, нека да го кажем да е ясно. Винаги е така, още повече че петима отпаднаха според условията. Останаха 12 кандидати, които изслушахме за три дни. Не си спомням досега да е имало толкова много кандидати за този пост. Надявам се и това да е добър знак, че ролята на обществените медии, както и на скоро се прие харта европейска и закон. Расте и интересът, към това място, най-високо в административната йерархия, но да не забравяме, че обществените медии и въобще медиите имат и други йерархии. Това е. Сега може вече да минем към излагане на персоналните класирания на кандидати с известни мотиви разбира се, за да може стигнем и до правилното решение.

Мария Стоянова: „Благодаря Ви! Започвам първа. Във връзка с това, че имаме много кандидати, искам да успокоя най-вече колегията, защото чух въздишки от тяхна страна за един конкурс да се явят 17 души, било голяма цифра. В този момент в Германия например се провежда конкурс за генерален директор на Западногерманската радио и телевизия WDR там кандидатите са 30. Така че при нас нещата са в някакви рамки. Та от тези 17 бяха отсеи 5. 12 видяхме на изслушванията и от тези 12 аз открих трима. Тримата ми фаворити притежават необходимата квалификация, за да управляват Българското национално радио и да развият дейността му. И тримата имат голям опит, събиран по всичките нива и етажи, както в журналистиката, така и в радиото. Пътят им до сега последователно ги е водил в това състезание, за най-високото място на „Драган Цанков” 4. Представените тук виждания от тях показаха, че те правдоподобно биха могли да представят, претворят и отговорят на обществената мисия на Българското национално радио, а както и да допринесат за програма с високо качество. Кандидатът, който според мен се откри най-отчетливо е Иво Тодоров. Неговото представяне предизвика голям интерес, не само тук в залата, но и сред журналистическата колегия. Той показва, че е носител на важни импулси, че е разчел знаците на времето, в което живеем, че е отчел предизвикателствата пред радиото в XXI век и по важното е, че знае отговорите, за това как да се реагира на тези предизвикателства. Тодоров даде ясна заявка за освежаване и модернизирание на Българското национално радио. Не на последно място, той е представител на едно ново поколение, на моето поколение, създадо се след промените, развивало се в динамична политическа, икономическа и обществена среда. Точно този опит е изключително важен за нов дух в радиото, което по време на изслушванията неколккратно беше наричано „Старата къща”. Иво Тодоров показва, че не само познава Българското национално радио от вътре, уверена съм, че с неговите качества динамичност, дипломатичност, диалогичност, но и решителност, може да се справи с един стар, много остър проблем в българската журналистика, какъвто е автоцензурата. Именно, защото самият той никога не е бил жертва на този враг и защото знае, че страхът наистина може да бъде преборен.

Вторият ми фаворит е Диана Димитрова. Тя също събра тук в залата много съмишленици, колеги. След нейното представяне у мен останаха най-вече две неща - нейната диалогичност и знания, как да се преодолеят финансовите затруднения, а именно като се използват активно европейските фондове, познанията по кандидатстването по европейски пари, работата с тях, по-строгий отчет за тяхното ползване, са не само един важен акцент. Те са много важен акцент в страна като нашата, където вайкането и оплакването от липсата на пари са се превърнали в национална черта. Димитрова не се посвени открито да заяви намеренията си за реструктурирането на програми в Българското национално радио. Тази нейна решителност, откритост и честност надделяха в моя избор.

Третият кандидат, който много ме спечели е Гергина Дворецка. В нейните виждания за развитие на Българското национално радио основен акцент бяха журналистите. Дворецка показва, както познаване на радиото отвътре, така и представи концепция за развитие, която напълно отговаря на това, което аз познавам от други обществени радиа в западната част на Европа.

Специално искам да открия с една лична симпатия представянето на г-н Ванче Бойков, който е част от нашето малцинство в Сърбия, който е българин от Западните покрайнини и затова за мен беше много важно да открия неговото представяне пред нас с една лична симпатия. Благодаря Ви!”

Георги Лозанов: „Благодаря на г-жа Стоянова! Започнаха нашите изложения, имената започнаха да се появяват на дъската на конкурса.”

Анна Хаджиева: „Аз няма да повтарям колегите, които вероятно ще направят характеристики на концепциите. Моят подход в случая е такъв : В част от концепциите, в които радиото беше разглеждано като система на управление, бъдещите програмни и административни решения бяха абсолютно еднакви или сходни – все по-добре очертана тенденция към сегментиране на многообразното съдържание, за да е по-атрактивно за стари и нови аудитории през традиционните и новите платформи и съответното технологично развитие, обезпечавашо тази цел. Административната реформа са състоеше в редукция или реорганизация на екипа на националното радио, всеки говореше за проветряване на старите програми, двата стълба – „Хоризонт” и „Христо Ботев”. И разбира се, за конкурси във всички управленски нива на Българското национално радио. В две от концепциите за разлика от останалите в центъра и на представянето и на начина по който бяха изложени проблемите в радиото стоеше личността, стоеше човекът, стоеше творецът в радиото, този, който всъщност създава марката Българско национално радио. Тук аз виждам разделителната линия - за част от хората радиото е съдба, за част от кандидатите радиото е съдба, а за останалите може би просто професия. Говорих с много колеги в радиото, те наистина чакат идеалния кандидата, идеалния директор, уви за съжаление идеални хора няма, но екип от честни професионалисти, подобрани от директор, който чува гласовете на колегията, смятам, че ще успее в управлението на радиото. Една фигура, която поема отговорност за смели професионални решения на работещите в Българското национално радио. Концепциите ще бъдат затворени и този който бъде избран ще влезе в националното радио. На мен много ми се иска, той да се запознае с всичките идеи изложени от останалите кандидати в този конкурс, защото имаше наистина много добри предложения. Бих открила създаване на Балкански информационен пул на г-жа Поля Станчева. Провеждането на отделни социални кампании, което беше в концепцията на Митко Димитров. Идеите на г-жа Дворецка за много активна работа с европейските обществени медии. Смелите програмни решения на Диана Димитрова.

Моите фаворити са Радослав Янкулов и Иво Тодоров.

Георги Лозанов: „Двама ли са само?”

Анна Хаджиева: „Двама.”

Георги Лозанов: „Как ги класираш?”

Анна Хаджиева: „Радослав Янкулов; Иво Тодоров. ”

Анюта Асенова: „Смисълът на всяка конкурсна процедура не се състои единствено в това да се запознаем с кандидатите за една ръководна длъжност, в случая за генерален директор на Българското национално радио, с техните персонални качества и с натрупаният от тях опит. От първостепенно значение, наред с

преценката за личността на кандидатите, е задълбочено да бъдат обсъдени и сравнени техните концепции за развитие на националната медия. В изминалите три дни проведохме задълбочен разговор върху идеите на всеки един от участниците в конкурса, като без съмнение общата констатация е наличие на прилика в концепциите, относно поставянето на основните проблеми пред БНР. Налице е обаче различен подход в техните визии за решаваното им. Въпросите за цифровизацията, за обръщането към и съответно привличането на младежката аудитория, за оптимизацията на структурата и състава на БНР, за актуализирането на стари програми, за по-голяма връзка и взаимодействие между тях, за финансовото обезпечаване и стабилизиране на медията, намират място в една или друга форма, във всяка от изложените концепции. Онова според мен което е от обществено значение за оценката на всички изложения е в каква степен се отчита обществения характер на БНР и неговите специфични функции в плуралистичното общество и демократичната държава. Може би е необходимо още веднъж, ясно да се подчертае, че ние провеждаме конкурс не за ръководител на търговска медия с присъщите ѝ амбиции, със завоюване на все по голям пазарен дял и увеличаване на приходите. До колкото основният движещ мотив на всяка търговска медия е увеличаването, постигането на по-висока печалба. В настоящият конкурс става въпрос за отстояването на принципите и позициите на независимост, балансираност, субективност, отговорност пред обществото, актуалност и т.н., които според мен са и фундаментът върху, който се изгражда и функционира всяка медия. Това, че по-голяма част от кандидатите бяха на сходни позиции според мен е положителен факт защото говори, че в колегията има единно разбиране за проблемите и пътищата за тяхното разрешаване. Разбира се, всяка от концепциите е представена по строго индивидуален начин, пречупена и през темперамента на отделните кандидати, това което търсех аз лично да открия в изложенията е мениджърския подход към управлението на най-старата електронна медия, а именно Българското национално радио. Според Бойчо Кулински например, радиото трябва да е трибуна и гарант на обществен интерес, инициатор на обществен диалог и коректив на управляващите. Основен акцент в концепцията му е прозрачността при вземането на управленски решения, както и извеждането като приоритет на новините и актуалните предавания. Презентацията на Радослав Янкулов беше емоционална, метафорична според него националното радио, трябва да продължи да се развива като актуален и обективен информатор и съветник на обществото. Той залага на опростени структури с висока функционалност и обективност. В същото време се акцентира на нуждата от нова маркетингова политика и гъвкавост на рекламната дейност. Г-н Янкулов обосновава необходимостта от по-добро взаимодействие с БНТ и съответно с другите електронни медии. Диана Димитрова разви своята идея за реструктуриране на звената в БНР, за редуциране на състава на служителите, тя предлага също нова маркетингова политика за медията, както и актуализация на бюджета на основата на точен разчет за финансиране на отделните направления. Тя залага на регулярният, контрол, отчет, анализ на разходите на отделите в БНР. В заключение представям своята класация на първо място класирам Радослав Янкулов, на второ място Бойчо Кулински и на трето Диана Димитрова.

София Владимирова: „Благодаря ви колеги, че сте тук! Благодаря Ви за интереса! Нямам написан текст така, че ще бъде кратка и ще започна така: „С малки стъпки, към големи промени! Радиото няма да умре“. Това е моята класация. Защо г-н Янкулов? Защото в негова концепция и в неговото представяне, аз разчетох едно

послание и то беше приемственост. Приемственост на поколенията с неговата идея за училище за радио. Защото всички откриха липсата или по-скоро дефицита на внимание към младежката аудитория, но то няма как да стане, ако в радиото не заработят хора, които да разбират проблемите и да говорят на езика на младежите. Това може да стане с високите стандарти на радиото и само когато тези хора се учат един от друг т.нар. титуляри учат младите, които да говорят на езика на забравената аудитория или как да я нарека по меко. Приемственост и в управленско отношение. Г-н Янкулов поиска сто дни смятам, че това беше правилно, смятам, че това е редно. Не смятам, че правилния път е да откриваме топлата вода. Ето защо аз открих в негово лице човек, който е диалогичен, който няма да влезе за да руши ще влезе да доизгражда, той сам го заяви пред нас. Той сподели неговите идеи за конкурси за важните позиции да бъдат стил на неговия мениджмънт, това на мен ми допадна и така малко в метафоричен стил, той каза, че живота трябва да е и желан, разнообразен, такава трябва да бъде и работата в радиото, само, че условията на труд и работата с желание и разнообразни е когато има достойно заплащане и трябва да има. Неговият творчески път, неговата работа е започнала в БНР очевидно тя му е дала качествата за един сериозен житейски път и опит. Може би е дошъл моментът той да върне тази услуга на радиото и както той завърши неговата концепция: „Добрата работа ще носи добри резултати“. Ако той бъде избра за генерален директор аз се надявам, че в края на мандата си ще отчете добри резултати. Вторият кандидат който класирам е г-н Иво Тодоров с една безспорно прецизна и блестяща концепция, която познава проблемите на медията, проблемите на гилдията и затова класирам него на второ място. Бих искала да кажа няколко думи за още един кандидат, който ми направи впечатление - г-жа Гергина Дворецка, която е тук в залата. Тя представи пред нас модерна концепция с виждания за радиото, но каза и нещо тревожно на хората в БНР им се налага да чакат да си запиват срещи за да се срещнат с висшия мениджмънта. Аз не бих искала това да се случва, защото радиото не е на генералния директор. Радиото е на хората които работят в него, радиото е на неговите слушатели, нека повече на хората да не им се налага да чукат на затворени врати. Благодаря Ви!”

Георги Лозанов: „Какво значи това, класираш г-жа Дворецка на трето място?”

София Владимирова: „Не. Нямам трето място, просто го откроявам, нещо което ми направи впечатление.”

Георги Лозанов: „Благодаря Ви! Фактически моят глас вече е без пряка стойност, защото аз виждам че има три гласа, но разбира се, ще кажа какво мисля за конкурса и за това кой трябва според мен да го спечели. Първо трябва да кажа, че сред отпадналите кандидати по формални причини бяха моите предварителни фаворити. Но изборът се провежда между тези дванадесет души, които бяха допуснати. Аз смятам, че нивото на тяхното представяне беше сериозно не равно, разбира се, но сериозно. Всички важи проблеми, свързани с развитието на Българското национално радио заедно с подходи за решението им бяха изложени. В този смисъл искам много да благодаря за участието в конкурса на г-жа Диана Димитрова, включително и на г-н Ванче Бойков, за когото спомена г-жа Стоянова и който даде една друга гледна точка. Г-н Бойчо Кулински е човек от нашата среда и е наясно с много от проблемите, г-н Радослав Янкулов, г-н Иво Тодоров. Благодаря на г-жа Дворецка, която систематично и аргументирано изрази своите възгледи, на г-жа Поля Станчева, която говореше от името на един важен опит и която не е загубила волята да търси своето място в медийна среда. Казвам тези имена не толкова за да подценя

останалите, отколкото да кажа че там аз чух важни и интересни неща в разговора за медиите, в който трябва да се превърне и се превръща едно такова събеседване. Преди конкурса казах, че за мен ще е много важно новото, което се предлага, на СЕМ трябва да кажа, че особено нови идеи нямаше, което говори за подхода на самите кандидати при участието в конкурса за генерален директор на обществена медия – да стъпят на сигурното, на утвърдената, на това което ще дава стабилност и гаранции - професионални и управленски на медията. Така, че аз в това отношение малко се разминах с кандидатите в следното. Ако имаше нова посока тя беше във връзка с конвергенцията на старото радио, да кажем, на традиционното с новите медии. Там бяха предложенията основно. В едно очакване на цифровизацията, което обаче не е тема на този мандат, за който в момента избираме, директор. Нещо повече разбира се това е заложено в бъдеща конвергенция, всички знаем за нея и трябва да реагира. Но за мен много важно на този етап е по-скоро радиото като традиционна медия, да намира своите нови защити. Радиото като радио да може да се възпроизвежда включително в конкуренция с новите типове комуникации които се създават в интернет, защото те, освен ново качество, имат и много нови рискове и в този смисъл авторитетността на Българското национално радио е много важно този ресурс на традиционната медия, той как ще се пренася нататък. Аз слушах с интерес връзките между старата традиционната медия, и новите медии, но за себе си следях много повече, така да се каже принадлежността на кандидатите, към традиционната медия, към нейния дух, към нейната сила, защото тя има мощ – такъв е моя фокус. За това се колебах между двама души които са фаворизирани и до сега, между Радослав Янкулов и Иво Тодоров. За трето място се колебая между повече кандидати, но това не толкова важно. Иво Тодоров действително е културен човек в хубавият професионален дълбок смисъл на думата, който говори за радио и има претенциите и основанията да претендира да оглави Българското национално радио в 2013г. Нямам особени критически бележки по отношение на неговата концепция, тя по съдържание беше пълноценна и добре изложена. При всички случаи смятам, че г-н Тодоров има бъдеще във високия мениджмънт на обществените медии. Но и аз като моите колеги ще дам своя глас за Радослав Янкулов. Дълго може да говорим но да спомена няколко причини. Първо, той едновременно принадлежи на Българското национално радио, като биография и едновременно принадлежи на създаването на новите модели на радиото в прехода, Ви е всички които следите процеса, познавате радио „99” и радио „Експрес”. Така, че той направи този важна крачка. Той в концепцията си ги нарича малки, но тази не беше малка - от старата традиционна принадлежаща на „соца” медия към новите създаващи се тогава формати. Това ми се струва съществено. Второто съществено, заради което на него ще дам гласа си за което спомена и г-жа Хаджиева е, че на журналистиката трябва да ѝ се обърне специално внимание в момента. Аз мисля, че Радослав Янкулов има такъв поглед - професията трябва да възвърне своята значимост, при това Българското национално радио несъмнено е територията, в която в най-голяма степен радиотожурналистиката в България се развива и добива авторитетност, така, че ми се струва са важни идеите не само в сферата на заплащането, а и въобще в сферата на реабилитацията на журналистиката, като една от важните градските професии, които по ред причини през последните години губят тази роля. И на трето място в концепцията на Радослав Янкулов има едно изречение, което за мен е важно: „За да спазим правилата, казва той, като ръководен екип, трябва да започнем на чисто”. За мен това е важно, да се сменят моделите на управление, да се търси нов модел на управление, тъй като

приемствеността е хубаво нещо и ние не може да я пренебрегнем, но преди всичко човек трябва да има критическо мислене по отношение на своята професия и Радослав Янкулов изрази критическа воля, с която да управлява радиото от тук нататък. В много голяма степен ми хареса предложенията на г-жа Поля Станчева, тя за втори път е участник и в такъв конкурс. Харесва ми начинът по който мисли. Тя има европейски поглед, но нейния модел на управление се състоя. Предпочитам да има нови модели на управление, да влезе човек, който да наложи друг модел на управление, да предложи промени във вътрешна комуникация в медиата, в между-институционалното и на последно място малко да ускори темпото във всеки един смисъл на Българското национално радио, от така да се каже от вокала на гласовете, до процесите които в Българското национално радио. В този смисъл концепцията на г-н Тодоров за мен беше повече текст, докато концепцията на г-н Янкулов е по-скоро програма за действие. Затова го поставям на първо място, г-н Тодоров на второ, на трето място г-жа Диана Димитрова, която за мен имаше много качества в това което предложи, единственото което при нея ме стъписа малко, макар и стъпвайки върху концептуални основания е една стандартизация много твърда, която тя иска да наложи в програмите на Българското национално радио. За мен трябва да са повече живи, разнообразни, емоционални, трябва да тече живот и да бъде, както казва г-н Янкулов във своята концепция, „радостно”, ако може да се работи и да се прави радостно Българското национално радио, това несъмнено ще е голям успех. Така, че на трето място поставям г-жа Диана Димитрова от гледна точка на концепциите като програми за действие. Нека да пристъпим към гласуване тъй, като има кандидат, който е повторен четири пъти в нашите изложения. Г-жо Станева как е най-правилно да постъпим според процедурата.”

Емилия Станева: „Г-н Председател, тъй като двама от кандидатите, независимо от изразените позиции на членовете на Съвета, но така или иначе двама от кандидатите събраха повече от три гласа трябва да бъде приложена двустепенната система.”

Георги Лозанов: „В този конкурс вдигам бяло знаме пред юристите и виждам, че тяхната воля да диктува?”

Емилия Станева: „Да се спазва формално процедурата, като гласувате за тримата кандидати събрали двама от тях равен брой точки, а те са четири, за г-н Янкулов и г-н Тодоров и третият кандидат г-жа Димитрова, която е с три гласа. Всеки един от вас да каже, отново да повтори и да ги гласувате. Всеки един от членовете трябва да каже за кого гласува от тези тримата. Втората степен на гласуването се състои между лицата събрали равен брой точки.”

Георги Лозанов: „Да спазим процедурата. Предполагам г-жа Стоянова потвърждава своя вот?”

Мария Стоянова: „Да. Не само потвърждавам своя вот, заявявам още веднъж категорично и ясно - за мен достойният, новият генерален директор трябва да бъде Иво Тодоров. Именно заради това, което показа, заради убедителното си представяне тук пред нас. От изложението на г-н Янкулов освен метафори, пословици и поговорки друго не запазих в съзнанието си. Не останах с впечатление, че той самият си вярваше, по време на представянето, което направи. Именно заради това не можах да му повярвам и аз.

Георги Лозанов: „Т.е. Г-жа Стоянова, гласувате за г-н Иво Тодоров? Само за него, един глас даваш, за другите участници?”

Мария Стоянова: „Нали стана ясно, че трябва да гласуваме за един от двамата?”

Георги Лозанов: „Иво Тодоров един глас.”

Анна Хаджиева: „Радослав Янкулов.”

София Владимирова: „Радослав Янкулов.”

Анюта Асенова: „Радослав Янкулов.”

Георги Лозанов: „С четири гласа на един е избран Радослав Янкулов. Г-н Тодоров – един глас във финалното гласуване. Моля, да гласувате предварително изпълнение на решението. Пет гласа – „за”. Процедурата е спазена, което едва ли ще ни опази от обжалване. Още веднъж искам да кажа, изразявам специална благодарност към членовете на Съвета, че проведоха този избор, независимо от опитите Съветът да бъде отклонен от изпълнението на своите законови правомощия. Сега ще дам думата на колегите, ако имат желание за въпроси преди да преминем към другите точки от заседанието.”

Гост: „Г-н Лозанов, да обясните сега процедурата на обжалване която върви, как кореспондира с този”

Георги Лозанов: „Обжалванията, както казах, не спира изпълнението.”

Гост: „Да де, ама резултата от тях как влияе на днешния избор.”

Георги Лозанов: „Все още няма резултат, жалбите все още не са допуснати от съда.”

Гост: „А колко са приети в този смисъл и колко са уважени после, каква е процедурата?”

Георги Лозанов: „Аз не мога да кажа, това е работа на съда. Ще даде определение както трябва да се направи. Но имайте предвид, че всички конкурси за генерални директори на Българското национално радио, аз казах, че в девет съм участвал, са били обжалвани. Не виждам нещо, което да е по-различно, но тук жалбите ще са вероятно повече, защото и кандидатите са повече. Г-жа Станева, искате ли да изясните нещо?”

Емилия Станева: „Не. След като съдът постанови своите решения.”

Георги Лозанов: „Разбира се, съдът е надзорен орган по отношение на Съвета. В границите на съдебната процедура ние ще защитаваме своите решения. Съветът е действал по своя процедура и с убеденост, че това е правилното решение.”

Георги Божков: „Аз искам да кажа само няколко думи. Искам да поздравя Съветът за електронни медии, че се опита да намери едно сравнително добро решение, като процедура. Не съм доволен като другите участници, аз го приемам няма да го обжалвам, но изборът е и политически, тъй като радиото трябва да „поведе хорото” към едно по-добро бъдеще за България. Работил съм с Радко Янкулов доста години на един етаж и изразявам една много сериозна резерва, пожелавам му успех, разбира се. Съмнявам се, че той има необходимата подготовка да оглави БНР, ако бяхме спортно радио, но моментът е изключително важен за България, не за радиото. Той е завършил ВИФ, познавам неговите изяви, дай боже да се справи, но в този смисъл подкрепям г-жа Мария Стоянова, която обърна внимание на качествата на Иво Тодоров, когото не познавам така както Радко. Разбирам, че неговата концепция е много сериозна. Хубаво е че е спазена тази традиция, да не се влияят кандидатите, това е изпълнени. Дай боже решението да не е сериозно обжалвано, но признавам не знам дали изборът ще бъде одобрен. Ако Радко Янкулов прояви някакви извънземни качества, до сега не съм ги забелязал, но смятам че има логичен избор, пожелавам му успех.

Георги Лозанов: „Благодаря на г-н Божков.”

Гергина Дворецка: „Аз дойдох тук, защото ми беше интересно да присъствам на обсъждането и ето, че вече един от другите кандидатите взе думата. Искам и аз да я взема. Първо искам да кажа, наистина аз съм човека, който ще поздравя пръв Радко

Янкулов и бих поздравил всеки един от тези които Вие бихте избрали, мисля че това е нормално. За мен беше много голямо удоволствие да участвам в този конкурс, въпреки, че не съм се класирала, но наистина беше обогатяващо за мен. Това което бих казала, че аз ... г-н Янкулов много добре би се справил, защото го познавам много отдавна и мисля, че с едни хубави думи трябва да посрещнем един нов генерален директор. Искам само да кажа нещо едно уточнение и слава богу, че съм тук, защото щеше да мине ей така и да бъде недоразбран. Вчера ми беше зададен един въпрос дали съм представила концепцията си след това на генералния директор след, като аз мина.. миналият път кандидатствах преди три години. Аз я представих на г-н Тодоров, той я прочете, само че след това отново опита, когато беше назначен директор на програма „Христо Ботев” и там трябваше да се записвам, не при г-н Тодоров, държа да направя това уточнение. Г-н Тодоров ме прие, каза ми, че няма да му свърши работа моята концепция, но трябваше да се запиша на три пъти при новия директор на програма „Христо Ботев” и там не можах да разговарям.”

София Владимирова: „Пожеланието ми е да не се записвате никъде, защото журналистите трябва да бъдат приемани от висшия мениджмънт. Нали така?”

Гергина Дворецка: „Трябваше да бъде уточнено, че не е при г-н Тодоров.”

Георги Лозанов: „Много благодаря на участниците в конкурса, които са тук и които проявяват спортменско отношение към нашия избор. Имате думата за въпроси.”

София Владимирова: „Да благодарим и на Канал 3.”

Георги Лозанов: „На г-н Диков, който предава важни решаващи моменти в медийната регулация. Ако няма повече въпроси да поздравим, г-н Янкулов и да му пожелаем да опровергае скептицизма, разбира се, всички сме скептици и така трябва да бъде, но повече сме скептици към хората, които познаваме, защото това е лошата употреба на публичните лица, в нашата среда на прехода, но от друга страна е важно за генералния директор на обществената медия да бъде познат в колегията, а и извън нея това е част от изискването бих казал за тази роля или поне е съществено условие поне от моя гледна точка. Благодаря!

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: след проведеното явно гласуване на основание чл. 32, ал. 2, във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 2 от Закона за радиото и телевизията и във връзка с чл. 9, ал. 4 от процедура, приета с Решение № РД-05-44/ 19.03.2013 г. за провеждане на конкурс за избиране на генерален директор на Българското национално радио **ИЗБИРА** за генерален директор на Българското национално радио Радослав Василев Янкулов. Мандатът на Радослав Василев Янкулов като генерален директор на Българското национално радио започва от 29.05.2013 г. Решението подлежи на обжалване чрез Съвета за електронни медии пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от датата на съобщаването му на участниците в конкурса. Обжалването на решението не спира изпълнението му, съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията.

ПО ТОЧКА РАЗНИ:

- Докладна записка от Спаска Янева.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: във връзка с внезапната смърт на Атанас Георгиев, да бъдат отпуснати средства за подпомагането на семейството му в размер до 1 000 (хиляда) лв., за поемане разносните по погребението.

Георги Лозанов: „Постъпило е писмо от Министерство на външните работи, дирекция „Права на човека“ за молба за съдействие от страна на СЕМ за потвърждение и/или допълнение на информация във връзка подготовка на Междинен доклад за България за периода 2011 – 2012г. в изпълнение на отправените й препоръки в рамките на Универсалния периодичен преглед, осъществен от Съвета по правата на човека на ООН за равнопоставеност на жените и мъжете, борбата с расизма ксенофобията, езика на омразата и престъпленията от омраза; свободата на медиите. Приложен е проект на отговор от Доротея Петрова.”

Мария Стоянова: „Намерих тук един абзац, който не отговаря на истината. На втората страница горе, втори абзац: “Търговските съобщения в техните различни форми и по-специално, евентуално сексистките реклами, се разглеждат приоритетно от СЕМ като потенциално рискови обекти на наблюдение”. Това абсолютно не е вярно. Разбира се, звучи хубаво, добре е на хартия, но просто това не е вярно. Не е вярно, че Съветът следи стриктно програмите на доставчиците за евентуални дискриминационни прояви по полов признак.”

София Владимирова: „Как да не е вярно?”

Мария Стоянова: „Стриктно следи? Че аз си спомням тук, каква дискусиа водихме с шеги и закачки.”

София Владимирова: „Това, че сме имали дискусии как отрича това, че стриктно следи.”

Мария Стоянова: „Стриктно означава, че зорко следи, бди, за такива прояви в реклами или в телевизионно съдържание. В случая, това просто не е вярно.”

София Владимирова: „За мен е вярно.”

Мария Стоянова: „Значи, съм била на други заседания!”

София Владимирова: „Моята теза е следната, Специализирана администрация следи стриктно за нарушение на закона!”

Анна Хаджиева: „Дали са санкционирани или не това е друго.”

Мария Стоянова: „Значи, съм била на други заседания, на друг съвет. Стриктно е твърде силна дума, за това, което действително Съветът прави по отношение на сексистките реклами, сексисткото съдържание, на което въобще не се обръща внимание, защото специално българският телевизионен ефир дава безкрайно много примери и до ден днешен за именно сексистко отношение. Веднага се сещам за предаването „Денис и приятели.” Думата “стриктно” просто е пресилена. Когато заявиш пред една институция, че следиш стриктно, че за теб толкова е важна темата, а това не е така, аз имам проблем с истинността на твърдението.

Георги Лозанов: „Около думата „стриктно” имаме ли дебат?”

Мария Стоянова: „Да остане “следим”. Освен това, другото което съм констатирала, като проблем е нашата съвместна работа с другите институции, които също са отговорни по този въпрос. Какво имам предвид? Колкото пъти ние сме сезирали тези институции, до сега съм наблюдавала, може би преди е имало друг опит, но тези институции се бавят с отговорите с месеци, което значително затруднява нашата работа. Факт е, че ние действително трудно работим с другите заинтересувани или ангажирани с проблема. Целта на този вид писма и отговори каква е? Значи тези хора, които стоят в Женева искат да се информират, за това, как в България се отнасят към тази тема, към този проблем. Темата и проблемът не е дефиниран изобщо в българското обществено съзнание като проблем.

Георги Лозанов: „Е етническа нетърпимост и религиозност.....”

Мария Стоянова: „Етническа нетърпимост - да, но “сексистко отношение”, дискриминация по полов признак, мога да продължа нататък. За това смятам, че би било добре от наша страна да си кажем истината, а истината е, че трудно работим с тези институции. Истината е, че се бавят срокове за взимане на решения и така се проточват във времето.

Георги Лозанов: „Предпочитам да открийме, а не да критикуваме някой.”

Мария Стоянова: „Например конкретен случай взимам със сиренето „Булка”. Ние чакахме дълго и после получихме толкова странни и абсурдни отговори ...

Анна Хаджиева: „Всеки се занимава в границите на собствената си компетентност.”

Мария Стоянова: „Точно така, за това апелирам. Да не влизаме в общи приказки, да не изброяваме само едни институции, незаслужено, за сметка на други, които вършат страшно много работа и това е НСС.”

Георги Лозанов: „Това е проект на писмо. Те ни го предлагат, но ние трябва сега да го редактираме и да кажем кое според нас е важно. Ще махнем думата „стриктни” и ще изтъкнем работата с НСС.”

Анна Хаджиева: „Предлагам да изтъкнем и ролята на АБРО в полето на саморегулацията.”

Материали приложени към Протокол № 25

1. Дневен ред.
2. Докладна записка от Спаска Янева с изх. № БФ-22-30-06-11/22.05.2013г.
3. Доклад от Доротея Петрова с изх. №04-02-1(10)/22.05.2013г.

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Анна Хаджиева **Анюта Асенова**

Мария Стоянова

Георги Лозанов -
председател

София
Владимирова

Старши специалист:
Магдалена Сергиева

.....